

[Statsministeren.]

en af mig holdt, 14 Aar gammel Tale, som var refereret i en Avis i Frederikshavn. Denne fremhævede man som Bevis for, at det ikke havde sig saa godt med min Afrustningsvenlighed, for jeg havde sagt for 14 Aar siden, at vi skulde opfylde vore Forpligtelser overfor international Ret. Den Gang havde man Brug for *den* Tone; nu har man faaet Brug for en anden, nu er den Tale gledet ned i Ubemærketheden, og nu forsøger man, da man ikke har andet, at konstruere Modsætninger, som ikke forefindes. Og jeg vil endelig fremhæve det Faktum, at den nuværende Forsvarsminister i November forrige Aar under Militærdebatten her i Salen udtalte nøjagtigt det samme med Hensyn til vore internationale Forpligtelser, som man nu er forbavset over. Min Kollega Forsvarsministeren udtalte — det staar i Folketingstidenden Sp. 1723 i forrige Samling —, at

„Danmark skal opfylde sine internationale Forpligtelser; de Forpligtelser, Danmark har indgaaet overfor andre Lande, skal opfyldes helt og fuldt ud.“

Ja, naar jeg kunde sige, hvad man i Foraaret var saa lykkelig over, i 1915 i Frederikshavn, og naar mit Partis Ordfører i Militærdebatten kunde sige det samme i November 1928, saa forstaar jeg ikke, hvorfor det skal være tvetunget Tale, naar jeg siger det samme i Folkenes Forbund i 1929. Jeg afviser derfor som ganske uberettiget de Sigtelser og Angreb, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har fremsat. Han har ikke med et Ord dokumenteret noget; han har i Virkeligheden vist det modsatte af, hvad han vilde sige.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mente, at min Tale i Folkenes Forbund var i nøje Samklang med, hvad Udenrigsminister Moltesen udtalte for to Aar siden. Ja, det var da ikke det allerværste; hvis den endelig skulde være det, saa maatte der jo være Basis for en god Forstaaelse mellem Venstre og det Parti og den Regering, jeg repræsenterer. Men til Trods for denne Mulighed, siger det ærede Medlem alligevel, at der er et Svælg mellem Ministerens Erklæringer i Folkenes Forbud og her, og det ærede Medlem forsøger at hjælpe sig med et Interview, en Udtalelse af mig, ganske vist fremsat i Genève, men til et dansk Blad, altsaa ikke en Udtalelse, der har Adresse til det Udland, som man siger, jeg har villet bilde noget ind, men til Danmark. Og til dette Blad har jeg sagt, at vi naturligvis vilde rette os efter Haag-Konventionen, og at vi vil søge at afværge Neutralitetsbrud, ganske det

samme, som jeg har sagt i mange Aar, som Forsvarsministeren og andre har sagt.

Jeg ser ved at læse Talen igennem paa ny, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal søger at sætte denne min Udtalelse i Modsætning til en Udtalelse af Forsvarsministeren. Det ærede Medlem citerer Forsvarsministeren paa Spalte 117. Nu er der ikke nogen egentlig større Modsætning, selv med det, der staar, man kan jo forstaa, hvad Meningen er, men naar jeg nævner det, er det, fordi dette Citat er urigtigt. Det ærede Medlem har citeret urigtigt for Forsvarsministerens Vedkommende; det ærede Medlem kan ikke vise os, i hvert Fald ikke uden en nødvendig Tilføjelse, hvor den Sætning staar, hvis vi da skal følge, hvad der staar i Rigsdagstidenden. Der, var jo en, der forleden talte om to Tunger, ikke sandt?

Endelig var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal af en anden Grund betænkelig over, at vi her i Danmark fra socialdemokratiske Side skulde staa paa et andet Standpunkt end f. Eks. det svenske Socialdemokrati. Det er en mærkelig Omhu, der nu og da viser sig for Socialdemokratiet og for den internationale Forstaaelse mellem os. Det er ganske overflødigt, vi klarer selv de Ting ganske udmærket. Sveriges Socialdemokrater er aldeles ikke misfornøjede med vor Holdning, saaledes som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal tror. Det er ikke saa lang Tid siden, at Sveriges Socialdemokrati havde Lejlighed til at fremsætte sit Syn paa dette Spørgsmaal om enkelte Landes Afrustning sammen med mange andre; det skete i 1928 ved en international Kongres i Bryssel. I en større Udtalelse om de forskellige Foranstaltninger, som man bør tilstræbe for at naa frem til Afrustning, siger man følgende:

„Uanset Kampen for internationale Afrustningstraktater vil de socialistiske Arbejderpartier kæmpe for, at hver Stat allerede i Forvejen af egen fri Villie afskaffer eller indskrænker sine Rustninger.“ Denne Resolution har den svenske tidligere Forsvarsminister, Per Albin Hansson, været med til at udarbejde, og samtlige svenske delegerede har stemt for denne Udtalelse. Jeg tror derfor ikke, de behøver det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Omhu med Hensyn til, hvad de mener om Tingene. I hvert Fald er det ikke nødvendigt for det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal at være mere svensk, end Svenskerne selv er det.

Begge de nævnte Ordførere har stærkt fremhævet, at Danmark ikke bør bryde ud af Kæden, som man har kaldt det. De ærede Ordførere synes ganske at glemme,